

sosialurin

telf. 14720 . 11820

box 76, 3800 Tórshavn

Útgevandi: Føroya Javnaðarflokkur

Fyrirtaksstjóri: Tórfinn Smith

Bláðstjóri: Vilhelm Johannesen (ábyrgd)

Bláðmenn: Hogni Djurhuus

Jóhann Mortensen

Jan Müller

Lýsingar: Arne Thomsen

Uppseting: Sosialurin

Prent: Dimmalætting

Endavent

UNDAN VALINUM gjørdi sambandsflokkurin valið til eitt val í millum samgonguflokkarnar øðrumegin og sambandsflokkinn hinumegin.

Í DIMMALÆTTING lósu vit, at um veljararnir framhaldandi ynsktu sosialisering, yvirtøkum og loysing, so skuldu teir greiða atkvøðu fyri samgonguflokkunum, meðan sambandsflokkurin var einasta alternativ við til sosialisering, yvirtøku- og loysingarpolitikkin.

TÁ VALIÐ var av, loyvdu vit okkum at vísa á, at samgonguflokkarnir tilsamans fingi 13.745 atkvøður, meðan sambandsflokkurin einans fekk 5.950 atkvøður. Vit loyvdu okkum eisini at minna á, hvat sambandsmenn søgdu undan valinum og vit spurdu, hvat Pauli Ellefsen, sambandsflokkurin og Dimmalætting søgdu til úrslitið.

OG SVARIÐ fingi vit í Dimmalætting næstseinasta týsdag. Har verður sagt, at Sosialurin út frá valúrslitinum hevur sligið fast, at flokkarnir uttan fyri landsstýrið einans fingi 8.976 atkvøður, meðan sosialiseringspolitikkurin, umboðaður av samgonguflokkunum, ikki fekk færri enn 13.745 atkvøður.

SOLEIDIS kann blaðstjórin á Dimmalætting venda øllum á høvdið. Vit hava ongantíð sagt, at landsstýrið stóð fyri sosialisering, yvirtøkum og loysing. Hetta vóru tvørturímóti orðini hjá Paula Ellefsen, sambandsflokkinum og Dimmalætting.

MEN EFTIR valið hava vit víst á, at samgonguflokkarnir, ið sambært Dimmalætting stóðu fyri sosialisering, yvirtøkum og loysing, fingi 13.745 atkvøður, meðan sambandsflokkurin, sambært Dimmalætting einasta alternativ við, bert fekk 5.950 atkvøður.

STANDA TIT við tað, tit søgdu, Pauli Ellefsen, sambandsflokkurin og Dimmalætting? Úrslitið kenna vit: sambært tykkara egnu orðum hava 13.745 atkvøtt fyri sosialisering, yvirtøkum og loysing, Bert 5.950 hava atkvøtt fyri tí einasta alternativinum — sambandsflokkinn.

Skrivfrælsi

Ikki so sjáldan seinastu tíðina hevur í bløðunum verið vist á, at møguleikarnir hjá tí fría orðinum verða alt meira skerdir, hóast tað fría orðið verður roknað at vera sjálvt grundarlagið undir einum demokratiskum samfelag. Serliga eru tað Dimmalætting og 14. September, sum hava staðið fyrri skotum.

Frælsi er so mangt. Men, at Sosialurin metir skrivfrælsið hjá einstaklinginum sum eina avgerandi demokratiska fyrirtekt, eigur onginn ivi at vera um. Vit skuldseta á ongan hátt onnur bløð fyrri tørvandi demokratisk sinnalag. Men royndirnar vísa, at tað kann kosta politiskt at liva upp til sína fólkaræðisligu sannføring. Og hendað prísir vilja ikki øll bløð gjalda. Tað slepst ikki undan, at øll bløðini eru meira ella minni knýtt at politiskum flokkum.

Á Sosialinum er støðan tann, at blaðnevndin og blaðmennirnir eru samdum, at Sosialurin fyrst og fremst skal vera eitt tíðindablað við viðkomandi og frælsu orðaskifti. Bert oddagreinin og viðmerkingarnar á øðru síðu hava beinleiðis samband við Føroya javnaðarflokk. Henda so at siga óhefta støða, ið Sosialurin hevur, er tann beinleiðis forkláringin uppá, hvi blaðið hysir blaðgreinum og lesarabrevum, sum ikki umboða støðu javnaðarflokksins, men stundum heldur ganga beint í móti flokksins áhugamáli.

Mikudagin stóð eitt lesarabrev í Sosialinum, sum gjørdi ymsar sammetingar millum religiøsu hóðráðini í Guayana og trúarlívið í vesturheiminum yvirhøvur og serliga í USA og Føroyum.

Nevnda lesarabrev hevur hvørki so ella so

nakað samband við javnaðarflokkinn. Flokksins umboð hava bæði í skrift og talu ferð eftir ferð vist á tað ósemiliga í at gera trúarlívið hjá einstaklinginum til politiskt fótatrak. Eitt frælst, virkið og politiskt óheft trúarlív metur javnaðarflokkurin sum eina av tjóðarinnar dýrastu ognum.

Havandi í huga hvussu summir politiskir flokkar hava verið atkvøðuveiðiferð í trúarlív heim, mangan við ólíkligum vápnum, skuldi tað ikki undra okkum, um somu flokkar ella umboðsmenn teirra, nú aftur lögdu frá landi alþrynjaðir við hykliskum ætlanum, um at fáa politiskan vinning burtur úr demokratiska sinnalagnum hjá Sosialinum.

Grundtvig sáli segði á sinni »Frihed for Loke saavel som for Tor«. Tað er valla nakar, sum kemur sær at seta spurnartekin

viðmerkingar

við kristna sinnalagið hjá Grundtvig, hóast hann í víðasta týdningi var sannur demokrat. Annar framur maður skal hava sagt: »at eg vil nýta eitt hvørt høvi til at stríðast í móti meiningum tínum, men eg vil ganga, um tað skal vera líka í deyðan fyrri, at tú skalt hava loyvi at hava tær«.

Skal alt hetta nógva tosið um demokrati og frælsi verða annað enn politisk kávalæti, verða vit so sanniliga eisini at sýna vilja okkara í gerðum, m.a. við at tryggja øllum skrivfrælsi, eisini teimum, sum hava onnur sjónarmið enn okkara.

Smittuvandi er hóast neytini hava verið í sóttverju

— sigur landsdjóralæknin, Dánjal Bærentsen

— Tað er mín skylda, sum longest at sleppa okkum undan tilikum sjúkum, sum eru vanligar og hava lítið uppá seg aðrastaðni, men sum eru ókendar her hjá okkum.

Í samrøðu í útvarpinum mikukvöldið segði landsdjóralæknin m.a., at hóast neyt hava staðið í sóttverju í Danmark, tá kann kortini ikki sigast við vissu, at eingin smittuvandi er.

Dánjal Bærentsen helt fyrri, at neytini, sum eru á veg til Føroya, uttan iva eru fri fyri øllum teimum sjúkum, sum danska lögávan umfatar á hesum oki. Men tað kunnu vera

sjúkur, sum hava so langa ígerðartíð, at eingin sóttverja kann tryggja okkum.

Djóralæknin kom við fleiri dønum um sjúk. sum hava elvt til miklan skaða í Føroyum. Eitt nú garnaðittina hjá seyði, eygnasjúkuna hjá seyði og garnaðittina hjá minkunum.

Tað eru fleiri slag av garnaðitt. Tað, sum vit hava, er eitt lítið slag,

sum er komið úr Skotlandi. Eitt ólitað slag finst í Danmark.

— Eg feli meg ikki tryggja fyrri, at vit ikki kunnu fáa garnaðitt av tí slagnum eisini. Hon hevur eina ígerðartíð uppá fleiri ár.

Annað umhvørvi

Dánjal nevndi síðani tær banalu sjúknarnar, sum aðrastaðni hava so lítið at týða, at tær neyvan verða tiknar uppá tungu. Tá hesar sjúkur verða fluttar og koma í eitt annað umhvørvi, kunnu tær vera

til nógvan skaða. Dømi um hetta er eygnasjúkan. Seinast hon var í Føroyum var í 1927. Hon kom við seyði, sum var púra friskur og hevði verið í sóttverju, áðrenn hann kom. Tá teir vórðu sleptir út, smittaðu teir, tí tað visti seg, at teir vóru smittuberarar.

Fáa vit sjúkur, mugu vit liva við teimum

Djóralæknin nevndi eisini parasittarnar.

— Djóralæknar vilja siga sum so, at vit hava

Framhald á síðu 10